

31993L0016

7.7.1993

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 165/1

SMĚRNICE RADY 93/16/EHS

ze dne 5. dubna 1993

o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství a zejména na její článek 49, čl. 57 odst.1 a 2 první a třetí věta a na článek 66,

s ohledem na návrh Komise,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 75/362/EHS ze dne 16. června 1975 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, obsahující opatření pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb ⁽³⁾, a směrnice Rady 75/363/EHS ze dne 16. června 1975 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů ⁽⁴⁾ byly několikrát podstatně pozměněny; že je proto třeba z důvodů srozumitelnosti a přehlednosti provést kodifikaci těchto směrnic; že je dále vhodné při sloučení

zmíněných směrnic do jediného znění začlenit do něj i směrnici Rady 86/457/EHS ze dne 15. září 1986 o zvláštní odborné přípravě ve všeobecném lékařství ⁽⁵⁾;

vzhledem k tomu, že podle Smlouvy je od konce přechodného období zakázána veškerá diskriminace na základě státní příslušnosti v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb; že takto provedená zásada národního zacházení se zejména použije při vydávání povolení případně požadovaného pro přístup k činnostem lékaře a rovněž pro zápis do profesních organizací či sdružení nebo členství v nich;

vzhledem k tomu, že se přesto zdá být žádoucí přijmout určitá ustanovení směřující k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb v lékařství;

vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy nesmějí členské státy poskytovat žádnou podporu, která by mohla narušit podmínky práva usazování;

vzhledem k tomu, že čl. 57 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci; že cílem této směrnice je uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství, které umožňují přístup k činnostem v oblasti lékařství a jejich výkon, a rovněž uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 18.5.1992, s. 170 a Úř. věst. C 72, 15.3.1993.

⁽²⁾ Úř. věst. C 98, 24.4.1992, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 1. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 90/658/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 73).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 14. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 90/658/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 73).

vzhledem k tomu, že pokud se týká odborné přípravy odborných lékařů, je vhodné přistoupit ke vzájemnému uznávání dokladů

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 267, 19.9.1986, s. 26.

o vzdělání a odborné přípravě, tvoří-li tyto doklady podmínku získání odborného označení, aniž by však byly podmínkou přístupu k činnosti odborného lékaře;

vzhledem k tomu, že vývoj právních předpisů členských států si vynutil některé technické změny vyplývající zejména ze změn v označení diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v dotyčných odvětvích nebo ze změn v označování lékařských oborů a rovněž z vytvoření nových lékařských oborů nebo ze zrušení starších oborů, ke kterému došlo v některých členských státech;

vzhledem k tomu, že je vhodné upravit práva nabytá na základě diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství vydaných členskými státy a osvědčujících odbornou přípravu, která byla zahájena před provedením této směrnice;

vzhledem k tomu, že pokud se týká akademického titulu, je vhodné povolit jeho užívání pouze v jazyce členského státu původu nebo posledního usazení, neboť směrnice o vzájemném uznávání diplomů nutně nezavádí věcnou rovnocennost vzdělání, kterého se tyto diplomy týkají;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění uplatňování této směrnice vnitrostátními orgány mohou členské státy stanovit, že oprávněné osoby, které splňují podmínky vzdělání požadované touto směrnicí, zároveň se svým dokladem o vzdělání a odborné přípravě předloží osvědčení příslušných orgánů země původu nebo posledního usazení prokazující, že daný doklad o vzdělání a odborné přípravě je dokladem ve smyslu této směrnice;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice netýká právních a správních předpisů členských států, které zakazují společností výkon lékařské činnosti nebo vážou tento výkon na určité podmínky;

vzhledem k tomu, že v případě poskytování služeb by požadavek na zápis v profesních organizacích či sdruženích nebo na členství v nich, které by byly vázány na stálou a trvalou povahu činnosti vykonávané v hostitelském členském státě, představoval pro poskytovatele nespornou překážku, neboť ten vykonává svou činnost dočasně; že je třeba tento požadavek zrušit; že v tom případě je však třeba zajistit kontrolu profesní kázně, což spadá do pravomoci těchto profesních organizací či sdružení; že je z těchto důvodů vhodné stanovit možnost uložit oprávněné osobě povinnost oznámit poskytování služeb příslušnému orgánu hostitelského členského státu, aniž je dotčeno použití článku 62 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že v souvislosti s podmínkou bezúhonnosti a dobré pověsti je vhodné rozlišovat mezi požadavky, které je třeba splnit při přístupu k profesionální činnosti, a mezi požadavky pro výkon této činnosti;

vzhledem k tomu, že s ohledem na vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství a s cílem postavit všechny zástupce lékařského povolání, kteří jsou státními příslušníky členských států, uvnitř Společenství na stejnou úroveň se jeví jako nezbytná určitá koordinace podmínek odborné přípravy odborných lékařů; že z tohoto důvodu je vhodné stanovit určitá minimální kritéria týkající se přístupu ke specializované odborné přípravě, její minimální délky, způsobu výuky a místa, kde se má uskutečnit, a rovněž kontroly, která se na odbornou přípravu mají vztahovat; že se tato kritéria týkají pouze odborností, které jsou společné všem členským státům nebo dvěma a více členským státům;

vzhledem k tomu, že koordinace podmínek výkonu stanovená touto směrnicí nevylučuje pozdější koordinaci;

vzhledem k tomu, že v současnosti je téměř všeobecně uznávána potřeba zvláštní odborné přípravy pro všeobecné lékaře, která by je měla připravit na lepší výkon jejich povolání; že toto povolání, které ve značné míře spočívá na lékařových osobních znalostech prostředí pacientů, je založeno na poskytování rad o prevenci nemocí a o celkové ochraně zdraví jednotlivce a na poskytování vhodné léčby;

vzhledem k tomu, že potřeba zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství vyplývá zejména ze skutečnosti, že rozvoj lékařských věd má za následek stále zřetelnější odstup mezi lékařským výzkumem a výukou na jedné straně a všeobecnou lékařskou praxí na straně druhé, takže důležitá hlediska všeobecného lékařství už nemohou být nadále uspokojivým způsobem vyučována v rámci tradiční základní lékařské odborné přípravy v členských státech;

vzhledem k tomu, že se rovněž uznává, že vedle přínosu pro pacienty může zdokonalená příprava všeobecného lékaře na své zvláštní povolání přispět i ke zlepšení zdravotní péče, zejména zavedením výběrového přístupu k odborným lékařům, do laboratorů a dalším vysoce odborným zařízením a vybavením;

vzhledem k tomu, že zlepšení odborné přípravy ve všeobecném lékařství povede ke zvýšení postavení všeobecných lékařů;

vzhledem k tomu, že se tento vývoj zdá být nezvratný, ale probíhá v jednotlivých členských státech rozdílnou rychlostí; že je žádoucí, aniž by se probíhající rozvoj nevhodně urychloval, zabezpečit postupné sblížení rozdílných směrů s cílem poskytnout odpovídající vzdělání všem všeobecným lékařům, aby splňovali zvláštní požadavky na výkon všeobecného lékařství;

vzhledem k tomu, že pro zabezpečení postupného zavádění této reformy je nezbytné v první fázi zavést v každém členském státě zvláštní odbornou přípravu ve všeobecném lékařství, které bude splňovat základní kvalitativní a kvantitativní požadavky a doplní minimální základní odbornou přípravu, kterou lékaři musí získat

v souladu s touto směrnicí; že není důležité, zda je tato odborná příprava ve všeobecném lékařství zajišťována v rámci základní lékařské odborné přípravy podle vnitrostátního práva nebo mimo tento rámec; že ve druhé fázi bude třeba mimo jiné zajistit, aby výkon činností lékaře jako všeobecného lékaře v rámci systému sociálního zabezpečení byl podmíněn získáním zvláštního vzdělání ve všeobecném lékařství; že bude nutné předložit později další návrhy na dokončení reformy;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice nedotýká pravomoci členských států uspořádat si vlastní vnitrostátní systém sociálního zabezpečení a stanovit, jaké činnosti mají být vykonávány v rámci tohoto systému;

vzhledem k tomu, že koordinace základních požadavků na vydávání diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci prokazujících zvláštní vzdělání ve všeobecném lékařství prováděná touto směrnicí umožní členským státům přistoupit ke vzájemnému uznávání těchto diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci;

vzhledem k tomu, že v souladu s touto směrnicí není hostitelský členský stát oprávněn požadovat od lékařů, již jsou držitelé diplomů získaných v jiném členském státě a uznaných na základě této směrnice, jakoukoli další odbornou přípravu, aby mohli vykonávat činnost lékaře v rámci systému sociálního zabezpečení, přestože tento stát požaduje takovou odbornou přípravu od držitelů diplomů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství získaných na jeho území; že tento důsledek uplatňování této směrnice nesmí skončit, pokud se týká výkonu všeobecného lékařství v rámci systému sociálního zabezpečení, před 1. lednem 1995, dnem, ke

kterému tato směrnice zavazuje všechny členské státy, aby výkonnosti všeobecného lékaře v rámci svého systému sociálního zabezpečení podměnily dosažením zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství; že lékaři, kteří zahájí svou činnost před tímto dnem podle této směrnice, musí mít právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci systému sociálního zabezpečení hostitelského členského státu, přestože nedosáhli zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství;

vzhledem k tomu, že koordinace stanovená touto směrnicí se vztahuje na odbornou přípravu lékařů; že pokud se týká odborné přípravy, většina členských států v současnosti nerozlišuje mezi lékaři, kteří vykonávají svou činnost v pracovním poměru, a těmi, kteří ji vykonávají jako samostatnou výdělečnou činnost; že v oblasti úpravy bezúhonnosti a dobré pověsti, profesní kázně nebo používání označení se podle členských států dotýká pravidla vztahující nebo mohou vztahovat jak na osoby v pracovním poměru, tak na osoby samostatně výdělečně činné; že výkon činností lékaře je ve všech členských státech podmíněn získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství; že tyto činnosti vykonávají jak samostatně výdělečně činné osoby, tak osoby v pracovním poměru, případně osoby vykonávající tuto činnost v průběhu své profesionální dráhy v obou postaveních; že pro plnou podporu volného pohybu těchto odborníků uvnitř Společenství se zdá být nezbytné rozšířit působnost této směrnice i na lékaře v pracovním poměru;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice nesmí dotknout povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze III části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na činnosti lékařů, kteří působí jako samostatně výdělečně činné osoby nebo jako osoby v pracovním poměru a kteří jsou státními příslušníky členských států.

HLAVA II

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ DIPLOMŮ, OSVĚDČENÍ A JINÝCH DOKLADŮ O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI V OBORU LÉKAŘSTVÍ

KAPITOLA I

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI V OBORU LÉKAŘSTVÍ

Článek 2

Každý členský stát uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci vydané státním příslušníkem členských

států ostatními členskými státy v souladu s článkem 23, které jsou vyjmenovány v článku 3, a přiznává těmto dokladům na svém území, pokud se jedná o přístup k činnostem lékaře a jejich výkon, stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 3

Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 2 jsou

a) v Belgii:

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements/Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde“ (diplom doktora lékařství) vydaný lékařskými fakultami vysokých škol nebo ústřední zkušební komisí nebo státními zkušebními komisemi vysokoškolského vzdělání;

b) v Dánsku:

„bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen“ (diplom lékaře) vydaný lékařskou fakultou vysoké školy a „dokumentation for gennemført praktisk uddannelse“ (osvědčení o praktické přípravě) vydané příslušnými orgány zdravotnictví;

c) v Německu:

1. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (osvědčení o státní zkoušce z lékařství) vydané příslušnými orgány a „Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent“ (osvědčení dokládající absolvování přípravného období jako lékařský asistent) v míře, ve které německé předpisy nadále upravují absolvování takového přípravného období pro doplnění lékařského vzdělání;
2. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (osvědčení o státní zkoušce z lékařství) vydané příslušnými orgány po 30. červnu 1988 a potvrzení osvědčující výkon lékařské činnosti během praktické přípravy „Arzt im Praktikum“;

d) v Řecku:

„Πτυχίο Ιατρικής“ (licenciát v lékařství) vydaný

- lékařskou fakultou vysoké školy nebo
- fakultou zdravotnických věd, katedrou lékařství vysoké školy;

e) ve Španělsku:

„Título de Licenciado en Medicina y Cirugía“ (licenciát v lékařství a chirurgii) vydaný ministerstvem školství a vědy nebo rektorem vysoké školy;

f) ve Francii:

1. „diplôme d'État de docteur en médecine“ (státní diplom doktora lékařství) vydaný fakultami lékařství nebo společnými fakultami lékařství a farmacie vysokých škol nebo vysokými školami;
2. „diplôme d'université de docteur en médecine“ (vysokoškolský diplom doktora lékařství), pokud dokládá stejný stupeň vzdělání jako státní diplom doktora lékařství;

g) v Irsku:

„primary qualification“ (osvědčení dokládající základní znalosti) vydané v Irsku po složení kvalifikační zkoušky před příslušnou zkušební komisí a osvědčení o získaných zkušenostech vydávané stejnou zkušební komisí, které opravňuje k zapsání jako „fully registered medical practitioner“ (všeobecný lékař);

h) v Itálii:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia“ (diplom absolventa lékařství a chirurgie) vydávaný vysokou školou a doplněný „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia“ (diplom opravňující k výkonu lékařství a chirurgie) vydávaným státní zkušební komisí;

i) v Lucembursku:

„diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements“ (státní diplom doktora lékařství, chirurgie a porodnictví) vydaný státní zkušební komisí a potvrzený ministrem školství a „certificat de stage“ (osvědčení o praktické přípravě) potvrzené ministrem zdravotnictví;

j) v Nizozemsku:

„universitair getuigschrift van arts“ (vysokoškolské osvědčení lékaře);

k) v Portugalsku:

„Carta de curso de licenciatura em medicina“ (diplom dokládající absolvování lékařského studia) vydaný vysokou školou a „Diploma comprovativo da conclusão do internato geral“ (diplom dokládající absolvování všeobecného lékařského studia) vydaný příslušnými orgány ministerstva zdravotnictví;

l) ve Spojeném království:

„primary qualification“ (osvědčení dokládající základní znalosti) vydané ve Spojeném království po složení kvalifikační zkoušky před příslušnou zkušební komisí a osvědčení o zkušenostech vydané stejnou komisí, které opravňuje k registraci jako „fully registered medical practitioner“ (všeobecný lékař).

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOŠAŽENÉ KVALIFIKACI V ODBORNÉM LÉKAŘSTVÍ SPOLEČNĚ VŠEM ČLENSKÝM STÁTŮM

Článek 4

Každý členský stát uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství vydávané státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s články 24, 25, 26 a 29, které jsou vyjmenované v článku 5,

a přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 5

1. Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 4 vydané příslušnými orgány nebo subjekty vyjmenovanými v odstavci 2 odpovídají pro danou specializovanou odbornou přípravu kvalifikacím uznávaným v jednotlivých členských státech a uvedeným v odstavci 3.

2. Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci vydané příslušnými orgány nebo subjekty zmíněné v odstavci 1 jsou

v Belgii:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste/erkenningsstempel van geneesheer specialist“ (doklad o získání kvalifikace odborného lékaře) vydaný ministrem odpovědným za zdravotnictví;

v Dánsku:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge“ (osvědčení o povolení označení odborného lékaře) vydané příslušnými orgány zdravotnictví;

v Německu:

„Fachärztliche Anerkennung“ (osvědčení o lékařské odbornosti) vydané „Landesärztekammer“ (lékařskými komorami příslušné spolkové země);

v Řecku:

„Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας“ (doklad o lékařské odbornosti) vydaný „Νομαρχίας“ (prefektury);

ve Španělsku:

„Título de Especialista“ (doklad o odbornosti) vydaný ministerstvem školství a vědy;

ve Francii:

— „certificat d'études spéciales de médecine“ (osvědčení o studiu odborného lékařství) vydané fakultou lékařství vysoké školy, spojenými fakultami lékařství a farmacie vysokých škol nebo vysokými školami,

— potvrzení odborného kvalifikovaného lékaře vystavené Radou „Ordre des médecins“,

— „le certificat d'études spéciales de médecine“ (osvědčení o studiu odborného lékařství) vydané fakultou lékařství nebo spojenými fakultami lékařství a farmacie vysokých škol nebo potvrzení odpovídající těmto osvědčením zavedené vyhláškou ministra školství,

— „diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités“ (diplom o studiu odborného lékařství) vydaný vysokými školami;

v Irsku:

„Certificate of specialist doctor“ (diplom odborného lékaře) vydaný příslušným orgánem pověřeným k tomu ministrem zdravotnictví;

v Itálii:

„diploma da medico specialista“ (diplom odborného lékaře) vydaný rektorem vysoké školy;

v Lucembursku:

„certificat de médecin spécialiste“ (osvědčení odborného lékaře) vydané ministrem zdravotnictví na doporučení lékařské školy;

v Nizozemsku:

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister“ (osvědčení o přijetí a zapsání do seznamu odborných lékařů) vydané „Specialisten-Registraliecommissie (SR-C)“ (Komise pro registraci odborných lékařů),

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register van Sociaal-Geneskundigen“ (osvědčení o přijetí a zapsání do seznamu lékařů sociálního lékařství) vydané „Sociaal-Geneskundigen Registratie-Commissie (SGRC)“ (Komise pro registraci lékařů sociálního lékařství);

v Portugalsku:

„Grau de Assistente“ (hodnost asistenta) udělená příslušnými orgány ministerstva zdravotnictví nebo „Título de Especialista“ (označení odborného lékaře) udělené profesním sdružením lékařů;

ve Spojeném království:

„certificate of completion of specialist training“ (osvědčení o odborném vzdělání) vydané příslušným orgánem k tomuto účelu pověřeným.

3. Označení platná v členských státech odpovídající dotyčnému oboru specializované odborné přípravy jsou následující:

— *anesteziologie:*

Belgie:	anesthésiologie/anesthesiologie
Dánsko:	anæstesiologi
Německo:	Anästhesiologie
Řecko:	αναίσησιολογία
Španělsko:	anestesiología y reanimación
Francie:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale
Irsko:	anaesthetics
Itálie:	anestesia e rianimazione
Lucembursko:	anesthésie-réanimation
Nizozemsko:	anesthesiologie
Portugalsko:	anestesiologia
Spojené království:	anaesthetics,

— *chirurgie*

Belgie:	chirurgie/heelkunde
Dánsko:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Německo:	Chirurgie

Řecko:	χειρουργική	Itálie:	medicina interna
Španělsko:	cirugía general y del aparato digestivo	Lucembursko:	maladies internes
Francie:	chirurgie générale	Nizozemsko:	inwendige geneeskunde
Irsko:	general surgery	Portugalsko:	medicina interna
Itálie:	chirurgia generale	Spojené království:	general medicine,
Lucembursko:	chirurgie générale		
Nizozemsko:	heelkunde	— <i>oftalmologie</i>	
Portugalsko:	cirurgia geral	Belgie:	ophthalmologie/oftalmologie
Spojené království:	general surgery,	Dánsko:	oftalmologi eller øjensygdomme
— <i>neurochirurgie</i>		Německo:	Augenheilkunde
Belgie:	neurochirurgie/neurochirurgie	Řecko:	οφθαλμολογία
Dánsko:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Španělsko:	oftalmología
Německo:	Neurochirurgie	Francie:	ophthalmologie
Řecko:	νευροχειρουργική	Irsko:	ophthalmology
Španělsko:	neurocirugia	Itálie:	oculistica
Francie:	neurochirurgie	Lucembursko:	ophthalmologie
Irsko:	neurological surgery	Nizozemsko:	oogheelkunde
Itálie:	neurochirurgia	Portugalsko:	oftalmologia
Lucembursko:	neurochirurgie	Spojené království:	ophthalmology,
Nizozemsko:	neurochirurgie	— <i>otorinolaryngologie</i>	
Portugalsko:	neurocirurgia	Belgie:	oto-rhino-laryngologie/ otorhinolaryngologie
Spojené království:	neurological surgery,	Dánsko:	oto-rhino-laryngologi eller øre-næse- halssygdomme
— <i>gynekologie a porodnictví</i>		Německo:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
Belgie:	gynécologie-obstétrique/ gynecologie-verloskunde	Řecko:	ωτορρινολαρυγγολογία
Dánsko:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	Španělsko:	otorrinolaringología
Německo:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	Francie:	oto-rhino-laryngologie
Řecko:	μαιευτική-γυναικολογία	Irsko:	otolaryngology
Španělsko:	obstetricia y ginecología	Itálie:	otorinolaringoiatria
Francie:	gynécologie-obstétrique	Lucembursko:	oto-rhino-laryngologie
Irsko:	obstetrics and gynaecology	Nizozemsko:	keel-, neus- en oorheelkunde
Itálie:	ostetricia e ginecologia	Portugalsko:	otorrinolaringologia
Lucembursko:	gynécologie-obstétrique	Spojené království:	otolaryngology,
Nizozemsko:	verloskunde en gynaecologie	— <i>dětské lékařství</i>	
Portugalsko:	ginecologia e obstetricia	Belgie:	pédiatrie/kindergeneeskunde
Spojené království:	obstetrics and gynaecology	Dánsko:	pædiatri eller børnesygdomme
— <i>vnitřní lékařství</i>		Německo:	Kinderheilkunde
Belgie:	médecine interne/inwendige geneeskunde	Řecko:	παιδιατρική
Dánsko:	intern medicin eller medicinske sygdomme	Španělsko:	pediatría y sus áreas específicas
Německo:	Innere Medizin	Francie:	pédiatrie
Řecko:	παθολογία	Irsko:	paediatrics
Španělsko:	medicina interna	Itálie:	pediatria
Francie:	médecine interne	Lucembursko:	pédiatrie
Irsko:	general (internal) medicine	Nizozemsko:	kindergeneeskunde
		Portugalsko:	pediatria
		Spojené království:	pediatrics,

— *respirační medicína*

Belgie:	pneumologie/pneumologie
Dánsko:	medicinske lungesygdomme
Německo:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Řecko:	φυματιολογία-πνευμονολογία
Španělsko:	pneumología
Francie:	pneumologie
Irsko:	respiratory medicine
Itálie:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Lucembursko:	pneumo-phtisiologie
Nizozemsko:	longziekten en tuberculose
Portugalsko:	pneumologia
Spojené království:	respiratory medicine,

— *urologie*

Belgie:	urologie/urologie
Dánsko:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Německo:	Urologie
Řecko:	ουρολογία
Španělsko:	urología
Francie:	chirurgie urologique
Irsko:	urology
Itálie:	urologia
Lucembursko:	urologie
Nizozemsko:	urologie
Portugalsko:	urologia
Spojené království:	urology,

— *ortopedie*

Belgie:	orthopédie/orthopedie
Dánsko:	ortopædisk kirurgi
Německo:	Orthopädie
Řecko:	ορθοπαιδική
Španělsko:	traumatología y cirugía ortopédica
Francie:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Irsko:	orthopaedic surgery
Itálie:	ortopedia e traumatologia
Lucembursko:	orthopédie
Nizozemsko:	orthopedie
Portugalsko:	ortopedia
Spojené království:	orthopaedic surgery,

— *patologická anatomie*

Belgie:	anatomie pathologique/pathologische anatomie
Dánsko:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Německo:	Pathologie

Řecko:	παθολογική ανατομική
Španělsko:	anatomía patológica
Francie:	anatomie et cytologie pathologique
Irsko:	morbid anatomy and histopathology
Itálie:	anatomia patologica
Lucembursko:	anatomie pathologique
Nizozemsko:	pathologische anatomie
Portugalsko:	anatomia patológica
Spojené království:	morbid anatomy and histopathology,

— *neurologie*

Belgie:	neurologie/neurologie
Dánsko:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Německo:	Neurologie
Řecko:	νευρολογία
Španělsko:	neurología
Francie:	neurologie
Irsko:	neurology
Itálie:	neurologia
Lucembursko:	neurologie
Nizozemsko:	neurologie
Portugalsko:	neurologia
Spojené království:	neurology,

— *psychiatrie*

Belgie:	psychiatrie/psychiatrie
Dánsko:	psykiatri
Německo:	Psychiatrie
Řecko:	ψυχιατρική
Španělsko:	psiquiatria
Francie:	psychiatrie
Irsko:	psychiatry
Itálie:	psichiatria
Lucembursko:	psychiatrie
Nizozemsko:	psychiatrie
Portugalsko:	psiquiatria
Spojené království:	psychiatry.

KAPITOLA III

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAZENÉ KVALIFIKACI V ODBORNÉM LÉKAŘSTVÍ SPOLEČNĚ DVĚMA NEBO VÍCE ČLENSKÝM STÁTŮM

Článek 6

Každý členský stát, ve kterém platí právní a správní předpisy z této oblasti, uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství vydané státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s články 24,

25, 27 a 29, které jsou vyjmenované v článku 7, a přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky jako diplomům, osvědčením a jiným dokladům o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 7

1. Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci zmíněné v článku 6 vydané příslušnými orgány nebo subjekty uvedenými v čl. 5 odst. 2 odpovídají v těch členských státech, kde se používají, pro danou specializovanou odbornou přípravu označením uvedeným v odstavci 2 tohoto článku.

2. Označení platná v členských státech odpovídající dotyčnému oboru specializované odborné přípravy jsou

— klinická biologie:

Belgie:	biologie clinique/klinische biologie
Španělsko:	análisis clínicos
Francie:	biologie médicale
Itálie:	patologia diagnostica di laboratorio
Portugalsko:	patologia clinica,

— hematologie:

Dánsko:	klinisk blodtypeserologi
Francie:	hematologie
Lucembursko:	hematologie biologique
Portugalsko:	hematologia clínica,

— lékařská mikrobiologie:

Dánsko:	klinisk mikrobiologi
Německo:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Řecko:	μικροβιολογία
Španělsko:	microbiología y parasitología
Irsko:	microbiology
Itálie:	microbiologia
Lucembursko:	microbiologie
Nizozemsko:	medische microbiologie
Spojené království:	medical microbiology,

— klinická biochemie:

Dánsko:	klinisk kemi
Španělsko:	bioquímica clínica
Irsko:	chemical pathology
Lucembursko:	chimie biologique
Nizozemsko:	klinische chemie
Spojené království:	chemical pathology,

— imunologie:

Španělsko:	inmunología
Irsko:	clinical immunology
Spojené království:	immunology

— plastická chirurgie:

Belgie:	chirurgie plastique/plastische heekunde
Dánsko:	plastikkirurgi
Řecko:	πλαστική χειρουργική
Španělsko:	cirugía plástica y reparadora
Francie:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Irsko:	plastic surgery
Itálie:	chirurgia plastica
Lucembursko:	chirurgie plastique
Nizozemsko:	plastische chirurgie
Portugalsko:	cirurgia plástica e reconstrutiva
Spojené království:	plastic surgery,

— kardiologie:

Belgie:	chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax
Dánsko:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Řecko:	χειρουργική θώρακος
Španělsko:	cirugía torácica
Francie:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Irsko:	thoracic surgery
Itálie:	chirurgia toracica
Lucembursko:	chirurgie thoracique
Nizozemsko:	cardio-pulmonale chirurgie
Portugalsko:	cirurgia cárdio-torácica
Spojené království:	thoracic surgery,

— dětská chirurgie:

Řecko:	χειρουργική παιδων
Španělsko:	cirugía pediátrica
Francie:	chirurgie infantile
Irsko:	paediatric surgery
Itálie:	chirurgia pediatrica
Lucembursko:	chirurgie pédiatrique
Portugalsko:	cirurgia pediátrica
Spojené království:	paediatric surgery,

— cévní chirurgie:

Belgie:	chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde
Španělsko:	angiología y cirugía vascular
Francie:	chirurgie vasculaire
Itálie:	chirurgia vascolare
Lucembursko:	chirurgie cardio-vasculaire
Portugalsko:	cirurgia vascular,

— kardiologie:

Belgie:	cardiologie/cardiologie
Dánsko:	cardiologi eller hjerte-og-kredsløbssygdomme

Řecko:	καρδιολογία	Francie:	Endocrinologie, maladies métaboliques
Španělsko:	cardiología	Irsko:	endocrinology and diabetes mellitus
Francie:	pathologie cardio-vasculaire	Itálie:	endocrinologia
Irsko:	cardiology	Lucembursko:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Itálie:	cardiologia	Portugalsko:	endocrinologia-nutricção
Lucembursko:	cardiologie et angiologie	Spojené království:	endocrinology and diabetes mellitus,
Nizozemsko:	cardiologie		
Portugalsko:	cardiologia		
Spojené království:	cardio-vascular diseases,		
— <i>gastroenterologie:</i>		— <i>rehabilitační lékařství:</i>	
Belgie:	gastro-entérologie/ gastro-enterologie	Belgie:	médecine physique/fysische geneeskunde
Dánsko:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme	Dánsko:	fysiurgi og rehabilitering
Řecko:	γαστρεντερολογία	Řecko:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
Španělsko:	aparato digestivo	Španělsko:	rehabilitación
Francie:	gastro-entérologie et hépatologie	Francie:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Irsko:	gastro-enterology	Itálie:	fisioterapia
Itálie:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio	Nizozemsko:	revalidatie
Lucembursko:	gastro-entérologie	Lucembursko:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Nizozemsko:	gastro enterologie	Portugalsko:	fisiatria,
Portugalsko:	gastroenterologia		
Spojené království:	gastro-enterology,	— <i>stomatologie:</i>	
		Španělsko:	estomatología
— <i>revmatologie:</i>		Francie:	stomatologie
Belgie:	rhumatologie/reumatologie	Itálie:	odontostomatologia
Dánsko:	reumatologi	Lucembursko:	stomatologie
Řecko:	ρευματολογία	Portugalsko:	estomatologia,
Španělsko:	reumatología		
Francie:	rhumatologie	— <i>neuropsychiatrie:</i>	
Irsko:	rheumatology	Belgie:	neuropsychiatrie/neuropsychiatrie
Itálie:	reumatologia	Německo:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Lucembursko:	rhumatologie	Řecko:	νευρολογία — ψυχιατρική
Nizozemsko:	reumatologie	Francie:	neuropsychitrie
Portugalsko:	reumatologia	Itálie:	neuropsychiatria
Spojené království:	rheumatology,	Lucembursko:	neuropsychiatrie
		Nizozemsko:	zenuw- en zielsziekten,
— <i>všeobecná hematologie:</i>		— <i>dermatovenerologie:</i>	
Řecko:	αιματολογία	Belgie:	dermato-vénérologie/ dermato-venereologie
Španělsko:	hematología y hemoterapia	Dánsko:	dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Irsko:	haematology	Německo:	Dermatologie und Venerologie
Itálie:	ematologia	Řecko:	δερματολογία-αφροδισιολογία
Lucembursko:	hématologie	Španělsko:	dermatología médico-quirúrgica y venerologia
Portugalsko:	imuno-hemoterapia	Francie:	dermatologie et vénéréologie
Spojené království:	haematology,	Itálie:	dermatologia e venerologia
— <i>endokrinologie:</i>			
Řecko:	ενδοκρινολογία		
Španělsko:	endocrinología y nutrición		

Lucembursko:	dermato-vénéréologie	— <i>tropická medicína:</i>	
Nizozemsko:	dermatologie en venerologie	Dánsko:	tropemedicin
Portugalsko:	dermatovenereologia,	Irsko:	tropical medicine
— <i>dermatologie:</i>		Itálie:	medicina tropicale
Irsko:	dermatology	Portugalsko:	medicina tropical
Spojené království:	dermatology,	Spojené království:	tropical medicine,
— <i>venerologie:</i>		— <i>dětská a dorostová psychiatrie:</i>	
Irsko:	venereology	Dánsko:	børnepsykiatri
Spojené království:	venereology,	Německo:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
— <i>radiologie:</i>		Řecko:	παιδοψυχιατρική
Německo:	Radiologie	Francie:	pédo-psychiatrie
Řecko:	ακτινολογία — ραδιολογία	Irsko:	child and adolescent psychiatry
Španělsko:	electrorradiología	Itálie:	neuropsychiatria infantile
Francie:	electro-radiologie	Lucembursko:	psychiatrie infantile
Itálie:	radiologia	Portugalsko:	pedopsiquiatria
Lucembursko:	électroradiologie	Spojené království:	child and adolescent psychiatry,
Nizozemsko:	radiologie	— <i>geriatrie:</i>	
Portugalsko:	radiologia,	Španělsko:	geriatria
— <i>diagnostická radiologie:</i>		Irsko:	geriatrics
Belgie:	radiodiagnostic/röntgendiagnose	Nizozemsko:	klinische geriatrie
Dánsko:	diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Spojené království:	geriatrics,
Německo:	Radiologische Diagnostik	— <i>nefrologie:</i>	
Řecko:	ακτινοδιαγνωστική	Dánsko:	netrologi eller medicinske nvressygdomme
Španělsko:	radiodiagnóstico	Řecko:	νεφρολογία
Francie:	radiodiagnostic et imagerie médicale	Španělsko:	nefrología
Irsko:	diagnostic radiology	Francie:	néphrologie
Lucembursko:	radiodiagnostic	Irsko:	nephrology
Nizozemsko:	radiodiagnostiek	Itálie:	nefrologia
Portugalsko:	radiodiagnóstico	Lucembursko:	néphrologie
Spojené království:	diagnostic radiology,	Portugalsko:	nefrologia
— <i>radioterapie:</i>		Spojené království:	renal diseases,
Belgie:	radio- et radiumthérapie/radio- en radiumtherapie	— <i>infekční lékařství:</i>	
Dánsko:	terapeutisk radiologi eller strålebehandling	Irsko:	communicable diseases
Německo:	Strahlentherapie	Itálie:	malattie infettive
Řecko:	ακτινοθεραπευτική	Spojené království:	communicable diseases,
Španělsko:	oncología radioterápica	— <i>hygiéna a epidemiologie:</i>	
Francie:	oncologie, option radiothérapie	Francie:	santé publique et médecine sociale
Irsko:	radiotherapy	Irsko:	community medicine
Lucembursko:	radiothérapie	Spojené království:	community medicine,
Nizozemsko:	radiotherapie	— <i>klinická farmakologie:</i>	
Portugalsko:	radioterapia	Německo:	Pharmakologie
Spojené království:	radiotherapy,	Španělsko:	farmacología clínica

Irsko:	clinical pharmacology and therapeutics
Spojené království:	clinical pharmacology and therapeutics,
— <i>pracovní lékařství:</i>	
Dánsko:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
Německo:	Arbeitsmedizin
Řecko:	ιατρική της εργασίας
Francie:	médecine du travail
Itálie:	medicina del lavoro
Irsko:	occupational medicine
Nizozemsko:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Portugalsko:	Medicina do trabalho
Spojené království:	occupational medicine,
— <i>alergologie a klinická imunologie:</i>	
Řecko:	αλλεργιολογία
Španělsko:	alergología
Itálie:	allergologia ed immunologia clinica
Nizozemsko:	allergologie
Portugalsko:	immunoalergologia,
— <i>gastroenterologická chirurgie:</i>	
Belgie:	chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen
Dánsko:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Španělsko:	cirugía del aparato digestivo
Francie:	chirurgie viscérale
Itálie:	chirurgia dell'apparato digerente,
— <i>nukleární medicína:</i>	
Belgie:	médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde
Německo:	Nuklearmedizin
Řecko:	πυρηνική ιατρική
Španělsko:	medicina nuclear
Francie:	médecine nucléaire
Itálie:	medicina nucleare
Nizozemsko:	nucleaire geneeskunde
Portugalsko:	medicina nuclear
Spojené království:	nuclear medicine,
— <i>maxilofaciální chirurgie</i>	
Španělsko:	cirugía oral y maxilofacial
Francie:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Itálie:	chirurgia maxillo-facciale,
— <i>dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů):</i>	
Belgie:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale;stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie

Německo:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Irsko:	oral and maxillo-facial surgery
Spojené království:	oral and maxillo-facial surgery.

Článek 8

1. Hostitelský členský stát je oprávněn požadovat od státních příslušníků členských států, kteří usilují o získání některého z diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství, které nejsou uvedeny v článcích 4 a 6 nebo které jsou uvedeny v článku 6, ale nejsou vydávány v členském státě původu nebo posledního usazení, aby splnili podmínky odborné přípravy stanovené jeho vlastními právními a správními předpisy.

2. Hostitelský členský stát však bere v úvahu celou dobu nebo část doby odborné přípravy, které dosáhli státní příslušníci uvedení v odstavci 1 a které dokládá diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušnými orgány členského státu původu nebo posledního usazení, odpovídá-li délka této odborné přípravy délce, kterou hostitelský členský stát požaduje pro dotýcnou specializovanou odbornou přípravu.

3. Příslušné orgány a subjekty hostitelského členského státu po ověření obsahu a délky specializované odborné přípravy dotýčné osoby na základě předložených diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci tuto osobu informují o délce požadované další odborné přípravy a o oblastech, které zahrnuje.

KAPITOLA IV

NABYTÁ PRÁVA

Článek 9

1. Aniž je dotčen odstavec 3, uzná každý členský stát jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 23, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství, které byly vydány těmito členskými státy, dokládají-li odbornou přípravu zahájenou před:

— 1. lednem 1986 v případě Španělska a Portugalska,

— 1. lednem 1981 v případě Řecka,

— 20. prosincem 1976 v případě ostatních členských států,

kteří doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotýcné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti letpředcházejících dni vydání potvrzení.

2. Aniž je dotčen odstavec 4, uzná každý členský stát jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v člancích 24 a 27, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství, které byly vydány těmito členskými státy, dokládají-li odbornou přípravu zahájenou před:

- 1. lednem 1986 v případě Španělska a Portugalska,
- 1. lednem 1981 v případě Řecka,
- 20. prosincem 1976 v případě ostatních členských států.

Hostitelský členský stát může požadovat, aby diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství byly doplněny osvědčením vydaným příslušnými orgány nebo subjekty členského státu původu nebo posledního usazení, které dokládá výkon činnosti odborného lékaře po dobu odpovídající dvojnásobku rozdílu mezi délkou specializované odborné přípravy v členském státě původu nebo posledního usazení a minimální délkou odborné přípravy stanovenou v hlavě III, jestliže tato doba nedosahuje minimální délky odborné přípravy stanovené v člancích 26 a 27.

Požadoval-li však hostitelský členský stát přede dnem stanoveným v prvním pododstavci minimální délku odborné přípravy kratší, než je délka stanovená v člancích 26 a 27, může být rozdíl zmíněný v druhém pododstavci určen pouze na základě minimální délky odborné přípravy stanovené v tomto státě.

3. Státním příslušníkům členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nespĺňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v článku 23, uznávají ostatní členské státy kromě Německa tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, jestliže

- dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa,
- opravňují držitele k výkonu činností lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady vydané příslušnými německými orgány a uvedené v čl. 3 písm. c) bodech 1 a 2 a
- a jsou doplněny potvrzením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že dotyční státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti v Německu po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

4. Státním příslušníkům členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství

dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nespĺňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v člancích 24 a 27, uznávají ostatní členské státy kromě Německa tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, jestliže

- dokládají odbornou přípravu zahájenou před 3. dubnem 1992 a
- opravňují držitele k výkonu činností odborného lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady vydané příslušnými německými orgány a uvedené v člancích 5 a 7.

Mohou nicméně požadovat, aby tyto diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány nebo subjekty, které dokládá výkon činností odborného lékaře po dobu odpovídající dvojnásobku rozdílu mezi délkou specializované odborné přípravy získané na území Německa a minimální délkou odborné přípravy stanovenou v hlavě III, jestliže tato doba nedosahuje minimální délky odborné přípravy stanovené v člancích 26 a 27.

5. Státním příslušníkům členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství nebo v odborném lékařství neodpovídají označením uvedeným pro tento členský stát v člancích 3, 5 nebo 7, uznává každý členský stát jako dostatečný důkaz diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány členskými státy a které jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými orgány nebo subjekty. Toto osvědčení potvrzuje, že tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství nebo v odborném lékařství dokládají odbornou přípravu v souladu s ustanoveními hlavy III uvedenými podle okolností v člancích 2, 4 nebo 6 jsou členským státem, který je vydává, považovány za rovnocenné těm, které jsou uvedeny podle okolností v člancích 3, 5 nebo 7.

6. Členské státy, které zrušily právní a správní předpisy týkající se vydávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru neuropsychiatrie, radiologie, kardiologie, cévní chirurgie, gastroenterologické chirurgie, biologické hematologie, rehabilitačního lékařství nebo tropické medicíny a které přijaly opatření týkající se nabytých práv ve prospěch vlastních státních příslušníků, přiznávají státním příslušníkům ostatních členských států právo využívat tato opatření, pokud jejich diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru neuropsychiatrie, radiologie, kardiologie, cévní chirurgie, gastroenterologické chirurgie, biologické hematologie, rehabilitačního lékařství nebo tropické medicíny splňují podmínky stanovené buď v odstavci 2 tohoto článku, nebo v člancích 24, 25 a 27 a pokud byly tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci vydány přede dnem, od kterého hostitelský

členský stát přestal vydávat takové diplomy, osvědčení a jiné doklady dosažené kvalifikaci v dotyčných oblastech.

7. Dny, od kterých dotyčné členské státy zrušily právní a správní předpisy týkající se diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zmíněných v odstavci 6, jsou uvedeny v příloze II.

KAPITOLA V

UŽÍVÁNÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Článek 10

1. Aniž je dotčen článek 19, zajistí hostitelské členské státy, aby státním příslušníkům členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článcích 2, 4, 6 a 9, bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul nebo popřípadě jeho zkratku udělený členským státem původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto státu. Hostitelské členské státy mohou stanovit, že za tímto titulem musí následovat název a sídlo zařízení nebo zkušební komise, která jej udělila.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

KAPITOLA VI

USTANOVENÍ, K USNADNĚNÍ ÚČINNÉHO VÝKONU PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB LÉKAŘŮ

A. Zvláštní ustanovení o právu usazování

Článek 11

1. Hostitelský členský stát, který požaduje od svých státních příslušníků pro první přístup k některé z činností lékaře důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států potvrzení prokazující splnění těchto podmínek bezúhonnosti nebo dobré

pověsti vyžadovaných v uvedeném členském státě vydané příslušnými orgány členského státu původu nebo předchozího usazení.

2. Nepožaduje-li členský stát původu nebo posledního usazení pro přístup k dotyčné činnosti důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, může hostitelský členský stát požadovat od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení výpis z rejstříku trestů, nebo neexistuje-li, rovnocenný doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu nebo posledního usazení.

3. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit přístup k dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro potvrzení nebo doklady, které vydaly.

4. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 12

1. Platí-li v hostitelském členském státě právní a správní předpisy, které se týkají zachování bezúhonnosti nebo dobré pověsti včetně ustanovení o kázeňských postizích v případě závažného profesního pochybení nebo odsouzení za trestný čin a které souvisejí s výkonem některé z činností lékaře, předá členský stát původu nebo posledního usazení hostitelskému členskému státu nezbytné informace o opatřeních nebo kázeňských postizích profesní nebo správní povahy, které byly přijaty vůči dotyčné osobě, a o trestních postizích týkajících se výkonu povolání v členském státě původu nebo posledního usazení.

2. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit výkon dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro informace, které byly předány podle odstavce 1.

3. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 13

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností lékaře nebo její výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo posledního usazení.

Nepožaduje-li členský stát původu nebo členský stát posledního usazení takové potvrzení pro přístup k dotyčné činnosti nebo její výkon, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení potvrzení vydané příslušným orgánem těchto států, které odpovídá potvrzením hostitelského členského státu.

Článek 14

Doklady uvedené v článcích 11, 12 a 13 nesmějí být při předložení starší tří měsíců.

Článek 15

1. Řízení o přijetí oprávněné osoby k přístupu k některé z činností lékaře podle článků 11, 12 a 13 musí být skončeno co nejdříve a nejpozději tři měsíce po předložení veškerých dokladů týkajících se dotyčné osoby, aniž tím jsou dotčeny lhůty, které mohou vyplynout z případného odvolání podaného v závěru tohoto řízení.

2. V případech uvedených v čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 2 staví žádost o přezkum běh lhůty uvedené v odstavci 1.

Dotázaný členský stát musí odpovědět ve lhůtě tří měsíců.

Hostitelský členský stát po obdržení odpovědi nebo po uplynutí zmíněné lhůty pokračuje v řízení podle odstavce 1.

Článek 16

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností lékaře nebo její výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

B. Zvláštní ustanovení o volném pohybu služeb

Článek 17

1. Požaduje-li některý členský stát od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností lékaře nebo pro její výkon povolení profesní organizace či sdružení nebo zapsání či členství v nich, osvobodí tento členský stát od této povinnosti státní příslušníky členských států pro případ poskytování služeb.

Oprávněná osoba poskytuje služby se stejnými právy a povinnostmi jako státní příslušníci hostitelského členského státu; zejména podléhá kázeňským opatřením profesní nebo správní povahy platným v tomto členském státě.

Pro tento účel a jako doplněk k prohlášení uvedenému v odstavci 2, které se týká poskytování služeb, mohou členské státy, aby umožnily užití kázeňských opatření platných na svém území, stanovit dočasnou automatickou registraci v profesní organizaci či sdružení či formální členství nebo zápis do seznamu za podmínky, že se tím nezpozdí ani nijak neztíží poskytování služeb a že to nepřinese poskytovateli služby dodatečné výdaje.

Přijme-li hostitelský členský stát opatření k provedení druhého pododstavce nebo se dozví o skutečnostech odporujících těmto ustanovením, neprodleně o tom uvědomí členský stát, v němž je oprávněná osoba usazena.

2. Hostitelský členský stát může stanovit, že oprávněná osoba musí učinit před příslušnými orgány předběžné prohlášení týkající se poskytování jejích služeb, pokud s výkonem těchto služeb bude spojen dočasný pobyt na jeho území.

V naléhavých případech může být toto prohlášení učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služeb.

3. V souladu s odstavci 1 a 2 může hostitelský členský stát požadovat od oprávněné osoby předložení jednoho nebo několika dokladů obsahujících tyto údaje:

- prohlášení uvedené v odstavci 2,
- potvrzení osvědčující, že oprávněná osoba vykonává dotyčné činnosti v souladu se zákony členského státu, ve kterém je usazena,
- potvrzení, že oprávněná osoba je držitelem jednoho nebo několika diplomů, osvědčení či jiných dokladů o dosažené kvalifikaci požadovaných pro poskytování dotyčných služeb a uvedených v této směrnici.

4. Doklad nebo doklady stanovené v odstavci 3 nesmějí být při předložení starší dvanácti měsíců.

5. Zbaví-li členský stát zcela nebo zčásti, dočasně nebo trvale některého ze svých státních příslušníků nebo státního příslušníka jiného členského státu usazeného na jeho území způsobilosti vykonávat některou z činností lékaře, zajistí podle okolností dočasné nebo trvalé odnětí potvrzení uvedeného v odst. 3 druhého odřazce.

Článek 18

Je-li v hostitelském členském státě vyžadována registrace u subjektu sociálního zabezpečení podle veřejného práva, aby bylo možné vyrovnání účtů spojených s výkonem činností ve prospěch pojištěnců ze sociálního zabezpečení u pojišťovacích subjektů, osvobodí tento členský stát při poskytování služeb spojeném s přemístěním oprávněné osoby od tohoto požadavku státní příslušníky členských států usazené v jiném členském státě.

Oprávněné osoby nicméně předem a v naléhavém případě následně uvědomí dotyčný subjekt o poskytnutí služby.

C. Ustanovení společná pro právo usazování a volný pohyb služeb

Článek 19

Je-li v hostitelském členském státě užívání profesního označení týkajícího se některé z činností lékaře právně upraveno, mají státní příslušníci ostatních členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článku 2 a čl. 9 odst. 1, 3 a 5, profesní označení hostitelského členského státu, které v tomto státě odpovídá jeho podmínkám pro vzdělání, a používají jeho zkratku.

První pododstavec se rovněž vztahuje na užívání označení odborných lékařů těmi, kdo splňují podmínky stanovené v člancích 4 a 6 a čl. 9 odst. 2, 4, 5 a 6.

HLAVA III

KOORDINACE PRÁVNÍCH A SPRÁVNÍCH PŘEDPISŮ TÝKAJÍCÍCH SE ČINNOSTI LÉKAŘŮ

Článek 23

1. Členské státy podmíní přístup k činnosti lékařů a její výkon získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažení kvalifikaci v oboru lékařství uvedených v článku 3, které zaručují, že daná osoba během své odborné přípravy získala

Článek 20

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily oprávněným osobám získat informace o právní úpravě zdravotnictví a sociálního zabezpečení a popřípadě o pravidlech profesní etiky v hostitelském členském státě.

Pro tento účel mohou zřídit informační střediska, kde mohou oprávněné osoby získat nezbytné informace. Hostitelský členský stát může oprávněné osobě, která je v něm usazena, uložit povinnost tato střediska kontaktovat.

2. Členské státy mohou zřídit střediska uvedená v odstavci 1 při příslušných orgánech a subjektech, které určí.

3. Členské státy zajistí, aby si oprávněné osoby ve svém zájmu a v zájmu svých pacientů případně osvojily jazykové znalosti nezbytné k výkonu jejich odborné činnosti v hostitelském členském státě.

Článek 21

Členské státy, které podmiňují uzavření smlouvy o poskytování zdravotní péče mezi lékařem a zdravotní pojišťovnou získáním přípravné praxe, mohou stejnou povinnost uložit státním příslušníkům ostatních členských států, a to po dobu pěti let počínaje 20. červnem 1975. Délka praxe však nesmí přesáhnout šest měsíců.

Článek 22

V případě odůvodněných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů jiného členského státu potvrzení pravosti diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a uvedených v kapitolách I až IV hlavy II a rovněž potvrzení skutečnosti, že oprávněná osoba splnila veškeré podmínky odborné přípravy stanovené v hlavě III.

- a) přiměřené znalosti ve vědách, na kterých je lékařství založeno, a řádné pochopení vědeckých metod včetně zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;
- b) přiměřené znalosti anatomie, fyziologie a chování jedinců zdravých a nemocných a vztahů mezi zdravotním stavem člověka a jeho fyzickým a sociálním prostředím;

- c) přiměřené znalosti klinických oborů a klinické praxe, které poskytují komplexní přehled o duševních a tělesných nemocech, dále znalost lékařství a jeho preventivní, diagnostické a terapeutické stránky a znalosti o reprodukci;
- d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem v nemocnicích.

2. Celková doba lékařské odborné přípravy zahrnuje nejméně šest let studia nebo 5 500 hodin teoretické a praktické výuky na vysoké škole nebo pod dohledem vysoké školy.

3. Přijetí na tuto odbornou přípravu předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotýcnému studiu na vysokých školách v členském státě.

4. Pro zúčastněné osoby, které zahájily odbornou přípravu před 1. lednem 1972, může odborná příprava uvedená v odstavci 2 zahrnovat šestiměsíční praktickou výuku na vysokoškolské úrovni vykonanou pod dohledem příslušných orgánů v rámci řádné odborné přípravy.

5. Touto směrnicí není dotčena možnost členských států umožnit na svém území v souladu se svou právní úpravou přístup k činnostem lékaře a jejich výkon držitelům diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, které nezískali v některém členském státě.

Článek 24

1. Členské státy dbají, aby odborná příprava vedoucí k získání diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství splňovala alespoň tyto podmínky:

- a) zahrnuje řádné ukončení a potvrzení šestiletého studia v rámci oboru odborné přípravy podle článku 23; pro odbornou přípravu směřující k vydání diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v oboru dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů) zahrnuje rovněž řádné splnění oboru odborné přípravy zubního lékaře uvedeného v článku 1 směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů⁽¹⁾;
- b) zahrnuje teoretickou a praktickou výuku;
- c) jedná se o řádné denní studium pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů v souladu s bodem 1 přílohy I;

d) probíhá ve vysokoškolském středisku, ve fakultní nemocnici nebo popřípadě v zařízení zdravotní péče schváleném k tomuto účelu příslušnými orgány nebo subjekty;

e) zahrnuje osobní účast lékaře uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech dotýcných zařízení.

2. Členské státy podmíní vydání diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství získáním některého diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství uvedených v článku 23. Vydání diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci v oboru dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů) je mimo jiné podmíněno získáním některého z diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubního lékaře uvedených článku 1 směrnice 78/687/EHS.

Článek 25

1. Aniž je dotčena zásada řádné odborné přípravy stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. c) a dokud Rada nepřijme rozhodnutí podle odstavce 3, mohou členské státy povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek schválených příslušnými vnitrostátními orgány, není-li možné z doložených individuálních důvodů řádnou odbornou přípravu zajistit.

2. Rozvolněná odborná příprava musí být zajištěna v souladu s bodem 2 přílohy I a musí dosahovat kvalitativní úrovně řádné odborné přípravy. Tato úroveň nesmí být narušena ani rozvolněnou povahou odborné přípravy, ani výkonem výdělečné soukromé profesionální činnosti.

Rozvolněná odborná příprava nesmí způsobit zkrácení celkové délky specializované odborné přípravy.

3. Nejpozději do 25. ledna 1989 na základě přezkoumání daného stavu, na návrh Komise a s ohledem na možnost zachování rozvolněné odborné přípravy za určitých okolností, které přezkoumá pro každou odbornost zvlášť, rozhodne Rada, mají-li být odstavce 1 a 2 zachovány nebo změněny.

Rozvolněná odborná příprava odborných lékařů zahájená před 1. lednem 1983 může být dokončena v souladu s ustanoveními platnými před tímto dnem.

Článek 26

Členské státy zajistí, aby minimální délka oborů specializované odborné přípravy nebyla kratší než:

(1) Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 10.

První skupina (pět let):

- obecná chirurgie
- neurochirurgie
- vnitřní lékařství
- urologie
- ortopedie

Druhá skupina (čtyři roky):

- gynekologie a porodnictví
- dětské lékařství
- respirační medicína
- patologická anatomie
- neurologie
- psychiatrie

Třetí skupina (tři roky):

- anesteziologie
- oftalmologie
- otorinolaryngologie.

Článek 27

Členské státy, které v dané oblasti zavedly právní a správní předpisy, zajistí, aby minimální délka níže uvedených oborů specializované odborné přípravy nebyla kratší než:

První skupina (pět let):

- plastická chirurgie
- kardiochirurgie
- cévní chirurgie
- neuropsychiatrie
- dětská chirurgie
- gastroenterologická chirurgie
- maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů)

Druhá skupina (čtyři roky):

- kardiologie
- gastroenterologie
- revmatologie
- klinická biologie
- radiologie
- radiologie a zobrazovací metody
- radiační onkologie
- tropická medicína
- farmakologie
- dětská psychiatrie
- lékařská mikrobiologie
- pracovní lékařství
- biochemie
- imunologie

— dermatologie

— venerologie

— geriatrie

— nefrologie

— infekční lékařství

— hygiena a epidemiologie

— biologická hematologie

— nukleární medicína

— dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů)

Třetí skupina (tři roky):

— všeobecná hematologie

— endokrinologie

— rehabilitační lékařství

— stomatologie

— dermatovenerologie

— alergologie.

Článek 28

Přechodně a odchylně od čl. 24 odst. 1 písm. c) a článku 25 mohou členské státy, jejichž právní a správní předpisy stanoví ke dni 20. června 1975 možnost rozvolněné specializované odborné přípravy, zachovat použitelnost těchto předpisů pro uchazeče, kteří zahájili specializovanou odbornou přípravu nejpozději 31. prosince 1983.

Každý hostitelský členský stát je oprávněn požadovat od oprávněné osoby podle prvního pododstavce doplnění jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci potvrzením osvědčujícím, že skutečně a v souladu se zákonem vykonávala dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání potvrzení.

Článek 29

Přechodně a odchylně od čl. 24 odst. 2 se stanoví

a) pro Lucembursko a pouze pro lucemburské diplomy, na které se vztahuje zákon z roku 1939 o udělování akademických a vysokoškolských hodností, že vydání osvědčení odborného lékaře je podmíněno pouze získáním diplomu doktora lékařství, chirurgie a porodnictví vydaným státní zkušební komisí Lucemburska;

b) pro Dánsko a pouze pro diplomy lékaře vydané lékařskou fakultou dánské vysoké školy v souladu s vyhláškou ministerstva vnitra ze dne 14. května 1970, že vydání dokladu odborného lékaře je podmíněno pouze získáním těchto diplomů.

Diplomy uvedené v písmenech a) a b) mohou být vydány uchazečům, kteří zahájili odbornou přípravu před 20. prosincem 1976.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ ODBORNÁ PŘÍPRAVA VE VŠEOBECNÉM LÉKAŘSTVÍ

Článek 30

Každý členský stát, který na svém území poskytuje úplnou odbornou přípravu uvedenou v článku 23, zavede zvláštní odbornou přípravu ve všeobecném lékařství splňující alespoň podmínky uvedené v článcích 31 a 32 tak, aby první diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci osvědčující toto vzdělání byly vydány nejpozději 1. ledna 1990.

Článek 31

1. Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství uvedená v článku 30 musí splňovat alespoň tyto podmínky:

- a) přijetí závisí na řádném splnění nejméně šestiletého studia v rámci oboru odborné přípravy uvedeného v článku 23;
- b) jedná se o řádné nejméně dvouleté studium vykonávané pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů;
- c) má spíše praktickou než teoretickou povahu; praktická výuka je zajištěna jednak nejméně po dobu šesti měsíců ve schválené nemocnici s vhodným vybavením a odděleními, a jednak nejméně po dobu šesti měsíců v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči; probíhá ve spolupráci s dalšími zdravotnickými zařízeními nebo strukturami, které se zabývají všeobecným lékařstvím; nicméně, aniž jsou tím dotčeny výše stanovené minimální délky výuky, může být praktická výuka v dalších zdravotnických zařízeních nebo strukturách zabývajících se všeobecným lékařstvím poskytována nejvýše po dobu šesti měsíců;
- d) zahrnuje osobní účast lékaře uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech osob, s nimiž pracuje.

2. Členské státy mohou odložit použitelnost odst. 1 písm. c) týkajících se minimální délky výuky nejpozději do 1. ledna 1995.

3. Členské státy podmíní vydání diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, které osvědčují zvláštní odbornou přípravu ve všeobecném lékařství, získáním některého z diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v článku 3.

Článek 32

Zajišťoval-li členský stát ke dni 22. září 1986 odbornou přípravu ve všeobecném lékařství s využitím zkušeností z oboru všeobecného lékařství, které získal lékař ve vlastní ordinaci pod dohledem schváleného vedoucího stáže, může tento členský stát zachovat zkušebně tento druh odborné přípravy za podmínky, že

- je v souladu s čl. 31 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 3,
- jeho délka odpovídá dvojnásobku rozdílu mezi délkou uvedenou v čl. 31 odst. 1 písm. b) a součtem délek stanovených v třetí odrážce tohoto článku,
- zahrnuje alespoň část výuky ve schválené nemocnici s vhodným vybavením a odděleními a část výuky v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči; počínaje 1. lednem 1995 musí délka každé takové části činit nejméně šest měsíců.

Článek 33

Na základě získaných zkušeností a s ohledem na vývoj vzdělání v oblasti všeobecného lékařství podá Komise nejpozději do 1. ledna 1996 Radě zprávu o uplatňování článků 31 a 32 a vhodné návrhy směřující k dosažení harmonizace odborné přípravy všeobecných lékařů.

Rada rozhodne o těchto návrzích před 1. lednem 1997 postupy stanovenými ve Smlouvě.

Článek 34

1. Aniž je tím dotčena zásada řádné odborné přípravy uvedená v čl. 31 odst. 1 písm. b), mohou členské státy povolit vedle řádné odborné přípravy zvláštní rozvolněnou odbornou přípravu ve všeobecném lékařství, jsou-li splněny tyto zvláštní podmínky:

- celková délka studia nesmí být z důvodu rozvolněné povahy odborné přípravy zkrácena,
- týdenní délka rozvolněné odborné přípravy nesmí být kratší než 60 % týdenní délky řádné odborné přípravy,
- rozvolněná odborná příprava musí zahrnovat určitý počet období řádné odborné přípravy, a to jak pro část odborné přípravy zajišťovanou v nemocnici, tak pro část odborné

přípravy v rámci schválené lékařské praxe nebo ve schváleném středisku, v němž lékaři poskytují základní péči. Počet a trvání těchto období řádné odborné přípravy jsou stanoveny tak, aby umožnily odpovídající přípravu na skutečný výkon všeobecného lékařství.

2. Rozvolněná odborná příprava musí mít stejnou kvalitativní úroveň jako řádná odborná příprava. Je ukončena vydáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v článku 30.

Článek 35

1. Bez ohledu na přijaté předpisy o nabytých právech mohou členské státy vydat diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 30 lékaři, který nesplnil odbornou přípravu uvedenou v člácích 31 a 32, ale který absolvoval jinou další odbornou přípravu doloženou diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem o dosažené kvalifikaci vydaným příslušnými orgány členského státu; členské státy však mohou vydat takový diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci, pouze dokládá-li znalosti na úrovni kvalitativně rovnocenné úrovni znalostí dosažených odbornou přípravou uvedenou v člácích 31 a 32.

2. V předpisech, které přijmou v souladu s odstavcem 1, určí členské státy zejména rozsah další odborné přípravy, kterou uchazeč splnil, a rozsah jeho profesních zkušeností, které mohou nahradit odbornou přípravu uvedenou v člácích 31 a 32.

Členské státy mohou vydávat diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 30, pouze získal-li uchazeč nejméně šestiměsíční zkušenost ve všeobecném lékařství v rámci všeobecné lékařské praxe nebo ve středisku, v němž lékaři poskytují základní péči, uvedených v čl. 31 odst. 1 písm. c).

Článek 36

1. Počínaje 1. lednem 1995 podmíní každý členský stát, s výhradou ustanovení o nabytých právech, výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedených v článku 30.

Členské státy mohou nicméně od této podmínky osvobodit osoby, které se právě účastní zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství.

2. Každý členský stát určí nabytá práva. Za nabyté právo musí nicméně považovat právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez

diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v článku 30 všech lékařů, kteří mají toto právo ke dni 31. prosince 1994 na základě článků 1 až 20 a kteří jsou usazeni na území daného státu k tomuto dni s využitím článku 2 nebo čl. 9 odst. 1.

3. Každý členský stát může uplatňovat odstavec 1 před 1. lednem 1995 za podmínky, že každý lékař, který získal v jiném členském státu odbornou přípravu uvedenou článku 23, se může usadit na jeho území do 31. prosince 1994 a vykonávat svou činnost v rámci vnitrostátního systému sociálního zabezpečení s využitím článku 2 nebo čl. 9 odst. 1.

4. Příslušné orgány každého členského státu na požádání vydají lékařům, kterým náleží nabytá práva podle odstavce 2, osvědčení potvrzující právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedených v článku 30.

5. Odstavcem 1 není dotčena možnost členských států umožnit na svém území v souladu s jejich právní úpravou výkon činností všeobecného lékaře v rámci systému sociálního zabezpečení osobám, které nejsou držiteli diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství a zvláštní kvalifikaci ve všeobecném lékařství získaných v členském státě, ale které jsou držiteli diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci prokazujících absolvování těchto druhů odborné přípravy nebo některého z nich ve třetích zemích.

Článek 37

1. Každý členský stát uznává pro výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 30, které jsou vydávány státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s články 31, 32, 34 a 35.

2. Každý členský stát uznává osvědčení uvedená v čl. 36 odst. 4 vydávaná státním příslušníkům členských států jinými členskými státy a přiznává jim na svém území stejné účinky jako diplomům, osvědčením nebo jiným dokladům o dosažené kvalifikaci, které sám vydává a které umožňují výkon činností všeobecného lékaře v rámci jeho vnitrostátního systému sociálního zabezpečení.

Článek 38

Státní příslušníci členského státu, jimž členský stát vydal diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 30 nebo čl. 36 odst. 4, mají právo používatv hostitelském členském státu profesní označení existující v tomto státě a jeho zkratku.

Článek 39

1. Aniž je dotčen článek 38, zajistí hostitelské členské státy, aby oprávněným osobám uvedeným v článku 37 bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul nebo popřípadě jeho zkratku udělený členskými státy původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto členského státu. Hostitelský členský stát může požadovat, aby tento titul byl doprovázen názvem a sídlem zařízení nebo zkušební komise, které jej udělily.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude používat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

Článek 40

Na základě získaných zkušeností a s ohledem na vývoj odborné přípravy v oblasti všeobecného lékařství podá Komise nejpozději do 1. ledna 1997 Radě zprávu o uplatňování této hlavy a popřípadě vhodné návrhy na odpovídající vzdělání všech všeobecných lékařů, které by uspokojovalo zvláštní požadavky na výkon všeobecného lékařství. Rada rozhodne o těchto návrzích postupem stanoveným ve Smlouvě.

Článek 41

Jakmile členský stát oznámí Komisi den nabytí účinnosti opatření, která přijme v souladu s článkem 30, učiní Komise odpovídající sdělení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, kde uvede názvy pro diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci a případně pro profesní označení přijaté tímto státem.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

Členské státy určí orgány a subjekty oprávněné k vydávání nebo přijímání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci a rovněž určí dokumenty a informace uvedené v této směrnici a neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 43

Setká-li se členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotyčným státem a vyžádá si stanovisko Výboru vyšších úředníků pro veřejné zdraví, zřízeného rozhodnutím 75/365/EHS (1).

Komise případně předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 44

Směrnice uvedené v příloze III část A se zrušují, aniž jsou tím dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro jejich provedení ve vnitrostátním právu uvedených v příloze III části B.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 45

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Lucemburku dne 5. dubna 1993.

Za Radu
předseda
J. TRØJBORG

(1) Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 19.

PŘÍLOHA I

Charakteristika řádné a rozvolněné odborné přípravy odborných lékařů uvedených v čl. 24 odst. 1 písm. c) a článku 251. *Řádná odborná příprava odborných lékařů*

Tato odborná příprava probíhá na zvláštních místech schválených příslušnými orgány.

Zahrnuje účast na veškerých lékařských činnostech oddělení, kde odborná příprava probíhá, včetně služeb, aby uchazeč o odborné vzdělání věnoval této praktické a teoretické výuce svou veškerou profesionální činnost během celého pracovního týdne a po celý rok v souladu s pravidly stanovenými příslušnými orgány. Z tohoto důvodu je výkon této činnosti příslušně odměňován.

Odborná příprava může být přerušena z důvodů, jako je vojenská služba, vědecký výzkum, těhotenství nebo nemoc. Přerušeni nesmí celkovou délku odborné přípravy zkrátit.

2. *Rozvolněná odborná příprava odborných lékařů*

Tato odborná příprava splňuje stejné požadavky jako řádná odborná příprava, od které se liší pouze možností omezit účast na lékařských činnostech na dobu dosahující nejméně poloviny doby uvedené v bodě 1 druhém pododstavci.

Příslušné orgány zajistí, aby celková délka a úroveň rozvolněné odborné přípravy odborných lékařů nebyla nižší než délka a úroveň řádné odborné přípravy.

Za rozvolněnou odbornou přípravu náleží příslušná odměna.

PŘÍLOHA II

Dny, od kterých některé členské státy zrušily právní a správní předpisy týkající se vydávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v čl. 9 odst. 7

BELGIE

Kardiologie:	1. ledna 1983	
Cévní chirurgie:	1. ledna 1983	
Neuropsychiatrie:	1. srpna 1987;	nevztahuje se na osoby, které zahájily odbornou přípravu před tímto dnem
Gastroenterologická chirurgie:	1. ledna 1983	

DÁNSKO

Biologická hematologie:	1. ledna 1983;	nevztahuje se na osoby, které zahájily odbornou přípravu před tímto dnem a které ho ukončily před koncem roku 1988
Rehabilitační lékařství:	1. ledna 1983;	nevztahuje se na osoby, které zahájily odbornou přípravu před tímto dnem a které ho ukončily před koncem roku 1988
Tropická medicína:	1. srpna 1987;	nevztahuje se na osoby, které zahájily odbornou přípravu před tímto dnem

FRANCIE

Radiologie:	3. prosince 1971
Neuropsychiatrie:	31. prosince 1971

LUCEMBURSKO

Radiologie:	diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci se již nevydávají pro odbornou přípravu zahájenou po 5. březnu 1982
Neuropsychiatrie:	diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci se již nevydávají pro odbornou přípravu zahájenou po 5. březnu 1982

NIZOZEMSKO

Radiologie:	8. července 1984
Neuropsychiatrie:	9. července 1984

PŘÍLOHA III

Část A

Seznam zrušených směrnic

(uvedených v článku 44)

1. směrnice 75/362/EHS
2. směrnice 75/363/EHS
a jejich pozdější změny:
  - směrnice 81/1057/EHS: týká se pouze odkazů v článku 1 na ustanovení zrušených směrnic 75/362/EHS a 75/363/EHS
  - směrnice 82/76/EHS
  - směrnice 89/594/EHS: pouze články 1 až 9
  - směrnice 90/658/EHS: pouze čl. 1 odst. 1 a 2 a článek 2
3. směrnice 86/457/EHS

Část B

Seznam lhůt pro provedení ve vnitrostátním právním řádu

(uvedených v článku 44)

<i>Směrnice</i>	<i>Konečný termín provedení</i>
75/362/EHS (Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 1)	20. prosince 1976 (*)
81/1057/EHS (Úř. věst. L 385, 31.12.1981, s. 25)	30. června 1982
75/363/EHS (Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 14)	20. prosince 1976 (**)
82/76/EHS (Úř. věst. L 43, 15.2.1982, s. 21)	31. prosince 1982
89/594/EHS (Úř. věst. L 341, 23.11.1989, s. 19)	8. května 1991
90/658/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 73)	1. července 1991
86/457/EHS (Úř. věst. L 267, 19.9.1986, s. 26)	1. ledna 1985

(*) 1. ledna 1981 pro Řecko, 1. ledna 1986 pro Španělsko a Portugalsko.

(**) 1. ledna 1981 pro Řecko, 1. ledna 1986 pro Španělsko a Portugalsko. Pro území bývalé Německé demokratické republiky přijme Německo opatření nezbytná k provedení článků 2 až 5 směrnice 75/363/EHS (články 24 až 27 této směrnice před 3. dubnem 1992 (směrnice 90/658/EHS článek 2).

PŘÍLOHA IV

Tato směrnice	směrnice 75/362/EHS	směrnice 75/363/EHS	směrnice 86/457/EHS	směrnice 81/1057/EHS	směrnice 89/594/EHS	směrnice 82/76/EHS
článek 1	články 1 a 24					
článek 2	článek 2					
článek 3	článek 3					
článek 4	článek 4					
článek 5	článek 5					
článek 6	článek 6					
článek 7	článek 7					
článek 8	článek 8					
článek 9 odst. 1	článek 9 odst. 1			článek 1		
článek 9 odst. 2	článek 9 odst. 2			článek 1		
článek 9 odst. 3	článek 9a odst. 1					
článek 9 odst. 4	článek 9a odst. 2					
článek 9 odst. 5	článek 9 odst. 3					
článek 9 odst. 6					článek 9 odst. 1	
článek 9 odst. 7					článek 9 odst. 2	
článek 10	článek 10					
článek 11	článek 11					
článek 12	článek 12					
článek 13	článek 13					
článek 14	článek 14					
článek 15	článek 15					
článek 16	článek 15a					
článek 17	článek 16					
článek 18	článek 17					
článek 19	článek 18					
článek 20	článek 20					
článek 21	článek 21					
článek 22	článek 22					
článek 23		článek 1				
článek 24		článek 2				
článek 25 odst. 1		článek 3 odst. 1				
článek 25 odst. 2		článek 3 odst. 2				
článek 25 odst. 3 první pododstavec		článek 3 odst. 3 první pododstavec				
článek 25 odst. 3 druhý pododstavec						článek 14
článek 26		článek 4				
článek 27		článek 5				
článek 28		článek 7				
článek 29		článek 8				
článek 30			článek 1			
článek 31			článek 2 odst. 1, 2, 3			
článek 32			článek 3			
článek 33			článek 4			
článek 34			článek 5			
článek 35			článek 6			
článek 36			článek 7			
článek 37			článek 8			
článek 38			článek 9			
článek 39			článek 10			
článek 40			článek 11			
článek 41			článek 12 odst. 2			
článek 42	článek 23		článek 2 odst. 4			
článek 43	článek 26	článek 10				
článek 44						
článek 45	článek 27					
příloha I	příloha					
příloha II					příloha	